

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/36/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5121203642
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5121203642.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, v spore žalobcu: Mgr. Michal Miho, so sídlom G. U. XX, Q., správca úpadcu: Ing. C. H. - PROMT, s miestom podnikania O. XXX, IČO: 33 378 339, právne zastúpený spoločnosťou Burian & partners, s.r.o., so sídlom V. Tvrdeho 819/1, Žilina, proti žalovanej: C. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX, prechodne bytom XX G. A., T., V., F XBH, Veľká Británia, právne zastúpená spoločnosťou JUDr. Ivan Pádej, advokát - AK s.r.o., so sídlom Krížna 336/2, Považská Bystrica, o zaplatenie 3.889,32 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 42C/26/2021-91 zo dňa 16. novembra 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žalovaná **m á** voči žalobcovi **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1.Napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej v texte aj ako súd prvej inštancie) v celom rozsahu zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal uložiť žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 3.889,32 eur s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia z užívania pozemkov vo vlastníctve úpadcu za obdobie od 25.4.2019 do 25.4.2021.

2.Východiskovo za preukázané súd prvej inštancie vyhodnotil, že uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 2K/1/2012-125 zo dňa 14.08.2012 (uverejnené v Obchodnom vestníku č. 161/2012 zo dňa 21.08.2012) bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka Ing. C. H. - PROMT s miestom podnikania (bytom) XXX XX. O. XXX, IČO: 33 378 339 a do funkcie správca bol ustanovený Mgr. Michal Miho. Súčasne je úpadca výlučným vlastníkom pozemkov zapísaných na LV č. XXX pre katastrálne územie O., a to parcely KNC č. 416/54 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 35 m², parcely KNC č. 416/77 - ostatná plocha o výmere 454 m², parcely KNC č. 416/78 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 176 m² a pozemku zapísaného na LV č. XXX (taktiež k. ú. O.) parcela KNC č. 416/53 - ostatné plochy o výmere 306 m² v podiele 1/6-ina. Žalovaná je vlastníčkou rodinného domu súp. č. XXX postaveného na KNC parc. č. 416/78 vo výlučnom vlastníctve úpadcu a garáže bez súpisného čísla postavenej na KNC parc. č. 416/54 vo vlastníctve úpadcu. Na ďalších dvoch pozemkoch KNC parc. č. 416/77 (vo výlučnom vlastníctve úpadcu) a č. 416/53 (v podielovom spoluvlastníctve úpadcu 1/6) je umiestnené príslušenstvo k stavbe žalovanej - kanalizačné a vodovodné prípojky. Predmetné pozemky sú teda užívané žalovanou ako vlastníčkou rodinného domu a garáže.

3.Medzi úpadcom Ing. C. H. ako prenajímateľom a žalovanou ako nájomníčkou bola uzavretá Zmluva o nájme pozemku zo dňa 01.06.2011, kde predmetom boli parcely registra C č. 416/54 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 35 m², č. 416/77 - ostatné plochy o výmere 454 m², č. 416/78 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 176 m², všetky zapísané na LV č. XXX a pozemok zapísaný na LV č. XXX k. ú. O.

parcela registra C č. 416/53 - ostatné plochy o výmere 306 m² v podiele 1/6-ina. Nájomný vzťah začal plynúť 01.06.2011 a nájomná zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú, ako to vyplýva z čl. II. bod 1. V čl. III. bola dohodnutá výška nájomného vo výške ročnej dane z nehnuteľnosti, ako ju predpíše obecný úrad vlastníkovi nehnuteľnosti, pričom nájomca sa zaviazal dohodnutú výšku nájmu uhradiť nájomcovi jednorázovo vždy v termíne podľa termínu platby dane z nehnuteľnosti v obci O.. V čl. IV. bolo určené skončenie nájmu vzájomnou písomnou dohodou, prípadne výpoveďou v päťročnej výpovednej lehote, ktorá začína plynúť vždy od 01.01. nasledujúceho roka po podaní výpovede. Predmetná nájomná zmluva nebola zaznamenaná na listoch vlastníctva dotýkajúcich sa pozemkov.

4. Žalovaná v rámci procesnej obrany tvrdila, že z dôvodu platnej zmluvy o nájme pozemku nemôže vzniknúť žalobcovi právo domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia, ale len právo na zaplatenie nájomného podľa nájomnej zmluvy. Žalobca namietal, že táto nájomná zmluva je neplatná podľa § 39 OZ pre rozpor s dobrými mravmi, nakoľko žalobca mal dlhy v čase uzavretia nájomnej zmluvy a uzavrel zjavne nevýhodnú zmluvu, pokiaľ ide o výšku nájomného so svojou blízkou príbuznou.

5. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s predmetnými tvrdeniami žalobcu o neplatnosti z dôvodu rozporu s dobrými mravmi (§ 3 OZ). V preskúmvanej veci bolo preukázané, že žalovaná sporné nehnuteľnosti užíva na základe nájomnej zmluvy zo dňa 01.06.2011 medzi úpadcom ako prenajímateľom a žalovanou ako nájomcom, preto na strane žalovanej nedošlo k bezdôvodnému obohateniu z dôvodu, že mala sporné nehnuteľnosti užívať bez právneho dôvodu. Naopak zo zmluvy o nájme jej vznikla povinnosť plniť žalobcovi - platiť dohodnuté nájomné.

6. Pokiaľ žalobca na pojednávaní konanom dňa 16.11.2021 predložil súdu vypovedanie nájomnej zmluvy, a to listom zo dňa 28.03.2019 adresovaným žalovanej, v zmysle ktorého vypovedal podľa § 45 ods. 4 zákona č. 7/2005 ZKR nájomnú zmluvu (s výpovednou lehotou dva mesiace, ktorá mala začať plynúť od 1. dňa mesiaca nasledujúceho po doručení výpovede), okresný súd (v rámci svojej diskrečnej právomoci zavedenej ustanovením § 153 ods. 2 CSP) na tento listinný dôkaz neprihliadol, nakoľko tento prostriedok procesného útoku nebol uplatnený včas a jeho vykonanie by vyžadovalo potrebu ďalších úkonov - predloženie protistrane na vyjadrenie, nakoľko nebola prítomná na pojednávaní a znamenalo by nutnosť odročenia a opätovného nariadenia ďalšieho pojednávania. Okrem toho, žalobca mal aj v zmysle ustanovenia § 150 ods. 1 CSP povinnosť úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu, ktorú (povinnosť) si riadne nesplnil. Mal teda tento listinný dôkaz uplatniť včas a to priamo v žalobe, prípadne následne po oboznámení sa s obranou žalovanej v jemu patriacej replike, ktorú vôbec nevyužil. Inými slovami, nič nebránilo žalobcovi, aby tento listinný dôkaz predložil bezodkladne spolu so žalobným návrhom.

7. Okresný súd zdôraznil, že bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno ohľadne uvedených skutkových okolností od samého počiatku ťažilo žalobcu. Odo dňa podania žaloby dňa 27.04.2021 až do dňa konania prvého pojednávania vo veci dňa 16.11.2021, t.j. za obdobie skoro 7 mesiacov, objektívne nič nebránilo žalobcovi, aby produkoval tvrdenia a dôkazy za účelom preukázania jeho nároku, pričom o tejto (procesnej) povinnosti, ako aj o následkoch jej neplnenia v podobe sudcovskej koncentrácie podľa ust. § 153 CSP bol opakovane poučený.

8. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol na základe ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, nakoľko táto bola v konaní plne úspešná.

9. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a domáhal sa jeho zrušenia a vrátenia na nové konanie a rozhodnutie.

10. Primárne okresnému súdu vytykal, že neuviedol predbežný právny názor, tak ako to predpokladá ust. § 181 ods. 2 CSP, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Následne, čo sa týka neunesenia dôkazného bremena a aplikácie sudcovskej koncentrácie, odvolateľ namietal, že v rámci celého súdneho konania tvrdil, že neexistuje nájomný vzťah medzi ním a žalovaným, kedy sa uplatňuje negatívna dôkazná teória, v zmysle ktorej nie je možné preukazovať neexistujúcu skutočnosť. Vo vzťahu k tejto skutočnosti žalovaný tvrdil, že medzi žalobcom a žalovaným existuje nájomný vzťah, kedy v zmysle Civilného sporového poriadku je strana sporu povinná na preukázanie tvrdenej skutočnosti predložiť a označiť dôkazy na jej preukázanie. Žalovaný v rámci celého súdneho konania nepredložil a neoznačil jediný dôkazný prostriedok, z ktorého by vyplývala existencia nájomného vzťahu medzi ním a žalobcom. Na základe uvedených skutočností, tak žalovaný neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k tvrdeným skutočnostiam, pričom žalobca, hoci nebola preukázaná existencia

nájomného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, predložil výpoveď nájomnej zmluvy, pri ktorej aplikoval súd sudcovskú koncentráciu.

12.V písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaná navrhla rozsudok potvrdiť.

13.S prihliadnutím na už právoplatne ukončený spor v obdobnej veci označila odvolanie za zbytočné zaťažujúce súdy. Pokiaľ sa žalobca odvoláva na ustanovenie § 181 ods. 1 CSP, táto námietka je irelevantná, nakoľko vo veci zaplatenia nájmu už raz rozhodoval Okresný súd Žilina a to v spore vedenom pod sp. zn. 27C/153/2015 o zaplatenie nájmu vo výške 12.888,03 eur a o odvolaní v konečnom dôsledku vec rozhodol Krajský súd v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 7Co/3/2021. Toto sporové konanie je právoplatné s tým, že žaloba, ktorá sa taktiež týkala úhrady nájomného len za iné obdobie, bola v celom rozsahu zamietnutá.

14.Pokiaľ žalobca namieta, že v rámci celého súdneho konania žalovaná nepredložila a neoznačila jediný dôkazný prostriedok, z ktorého by vyplývala existencia nájomného vzťahu medzi ňou a žalobcom, týmto zavádza konajúci súd, nakoľko v označenom konaní žalovaná predložila súdu nájomnú zmluvu uzatvorenou medzi vlastníkom - úpadcom Ing. C. H. a ňou ako nájomcom. Táto nájomná zmluva bola uzatvorená ešte pred vyhlásením konkurzu, pričom Krajský súd v Žiline ju akceptoval ako stále platnú. Po vyhlásení konkurzu na uvedeného úpadcu táto nájomná zmluva prešla do konkurzného konania a prenajímateľom sa stal žalobca - správca konkurznej podstaty. Žalobca teda v súlade s ustanoveniami zákona o konkurze a reštrukturalizácii mal tento vzťah nejakým právnym spôsobom riešiť a nie celú záležitosť benevolentne ignorovať od roku 2012 až do súčasnosti.

15.Krajský súd, ako súd odvolací súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná strana sporu (§ 359 CSP), v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), vec preskúmal podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario za použitia § 219 ods. 3 v spojení s 378 ods. 1 CSP) rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny.

16.Odvolacia argumentácia je neopodstatnená. Obsahu spisového materiálu primárne nezodpovedá námietka o nevykonaní predbežného právneho posúdenia okresným súdom.

17.Ako totiž vyplýva z textu zápisnice o pojednávaní konanom dňa 16.11.2021 (č.l. 86 a nasl. spisu), súd prvej inštancie po otvorení pojednávania a prvotných prednesoch pristúpil k tomuto/takémuto poučeniu s osobitným dôrazom na povinnosť unesenia dôkazného bremena. Práve predmetná/označená skutočnosť nakoniec (bod 7 tohto odôvodnenia) i predstavovala právny základ meritórneho výroku rozsudku, preto z hľadiska predvídateľnosti súdneho rozhodnutia a možnosti (sporových strán) prezentovať vecnú a efektívnu argumentáciu (k naplneniu ktorých „cieľov“ smeruje/slúži predmetný právny inštitút zakotvený v § 181 ods. 2 CSP) nie je možné konštatovať kvalifikované pochybenie súdu prvej inštancie.

18.Žiada sa v rozoberanej spojitosti - s ohľadom na principiálnu viazanosť odvolacieho súdu odvolaním vymedzenými dôvodmi - dodať, že odvolateľ nenamieta prípadné nedostatky súdom vysloveného/realizovaného predbežného právneho posúdenia, napr. či ho považuje za nedostatočné, nekonkrétne/všeobecné alebo strohé, len tvrdí, že k predbežnému právnemu posúdeniu nedošlo, ktoré tvrdenie je obsahom spisového materiálu vyvrátené.

19.Obdobne procesným okolnostiam súdnej veci nekorešponujú ani tvrdenia odvolateľa vo vzťahu k teórii dôkazného bremena.

20.Vo všeobecnosti správne síce žalobca poukazuje na nemožnosť preukazovať neexistujúcu skutočnosť, uvedený postulát však nie je možné bez ďalšieho (t.j. bez ohľadu na konkrétne okolnosti prípadu) neprípustne a účelovo absolutizovať, ako to činí odvolateľ. V danej veci totiž zánik (a teda neexistenciu) nájomného vzťahu jednoznačne/nepochybne žalobca mohol/mal preukázať listinným dôkazom - výpoveďou. Napriek tomu, že už prvotné vyjadrenie žalovanej (č.l. 34 a nasl. spisu), v rámci ktorého sa táto bránila tvrdením o existencii zmluvného nájomného vzťahu (čím popierala žalobcom uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemkov bez právneho titulu) bolo doručené žalobcovi už 27.7.2021, až na pojednávaní konanom dňa 16.11.2021 žalobca predložil výpoveď (ktorú predtým nespomínal ani v rámci skutkového a právneho vymedzenia nároku/prípadu) nájomnej zmluvy datovanú ňom 28.3.2019, t.j. ktorú (výpoveď) mal k dispozícii už 2 roky pred začatím tohto súdneho konania.

21.V kontexte opísaných okolností a ich chronológie - keď žalobcovi nič nebránilo predložiť jediný a určujúci listinný dôkaz (resp. úplne uvádzať rozhodujúce skutočnosti - § 150 ods. 1 CSP) pri

podaní žaloby, resp. v skoršom štádiu konania tak, aby nemuselo dôjsť k odročeniu pojednávania - je súdom prvej inštancie zvolená aplikácia sudcovskej koncentrácie (sledujúcej práve rýchlosť/plynulosť a hospodárnosť konania) jednoznačne dôvodná a primeraná.

22.Naopak, pokiaľ žalobca namieta neunesenie dôkazného bremena (vo vzťahu k existencii nájomnej zmluvy) žalovanou stranou, zjavne prehliada obsah dokazovania vykonaného na pojednávaní dňa 16.11.2021 (viď výpočet oboznamovaných listín na č.l. 88 spisu), ktorého súčasťou bol i rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 7Co/3/201-351 zo dňa 6.10.2021, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že žaloba žalobcu (v obdobnej veci, len za iné obdobie) na vydanie bezdôvodného obohatenia bola zamietnutá na tom základe, že žalovaná neužíva sporné nehnuteľnosti bez právneho dôvodu ale titulom nájomnej zmluvy.

23.Z iných dôvodov žalobca rozsudok nenapadol. Nakoľko vznesené odvolacie dôvody neboli spôsobilé relevantne spochybníť vecnú správnosť meritórnej časti rozsudku, pristúpil krajský súd k jeho potvrdeniu ohľadne tohto výroku.

24.Žalobca síce podal odvolanie proti celému rozsudku, avšak vo vzťahu k výroku o trovách prvoinštančného konania len v súvislosti s namietanou správnosťou rozhodnutia/výroku I. vo veci samej; žiadnu argumentáciu osobitne sa vzťahujúcu k trovám konania nepredložil. Vzhľadom na potvrdenie napadnutého rozsudku vo veci samej ho krajský súd následne potvrdil aj v od neho závislom rozhodnutí o trovách prvoinštančného konania. Okresný súd totiž náležite aplikoval zásadu úspechu v spore v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP.

25.O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Odvolateľ - žalobca nebol v tomto štádiu konania (vôbec) úspešný, preto patrí žalovanej voči nemu náhrada trov konania v plnom rozsahu. O konkrétnej výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 v spojení s § 251 CSP.

26.Toto rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté senátom hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolanie možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť zastúpenia advokátom neplatí v prípadoch uvedených v § 429 ods. 2 CSP.